

۳۵ میلیون تومان درآمد کارگر ساده در عراق

سمیه گلپور، رئیس کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگران ایران، درباره ریشه مهاجرت کارگران از ایران به کشورهای همسایه می‌گوید و توضیح می‌دهد که مسئله اصلی تناسب نداشتن دستمزد، با تورم است: «مزد باید حداقل معاش کارگر را تامین کند. از دهه ۶۰ به بعد به دلیل مسائلی مثل جنگ و تحریم، سبب معیشت خانوار از دستمزد عقب است؛ چون نرخ تورم با دستمزد کارگر متناسب‌سازی نشد و هیچ‌وقت به هم نرسیدند. از دهه ۷۰ به بعد هم با موقتی‌سازی قرارداد کارگران روبه‌رو شدیم. ما کارگرانی داریم که در آستانه بازنشستگی هستند ولی قرارداد موقت دارند. در واقع از دهه ۷۰ به بعد امنیت شغلی کارگران در معرض خطر قرار گرفت و این موضوع باعث شد، قدرت چانه‌زنی آنها برای دستمزد از بین برود و با سرکوب‌مزدی روبه‌رو شویم.»

او ادامه می‌دهد: «این روند منجر به این شد که درحال حاضر و طبق اعلام دولت، تعداد کارگران با بیکاران و فرصت‌های شغلی برابر شده است. چرا کارگران سر مشاغلی نمی‌روند که فرصت آن وجود دارد؟ چون حداقل حقوق و دستمزد دیگر کفاف زندگی کارگر را نمی‌دهد. مثلاً با مبلغ هفت میلیون تومان نمی‌تواند سرپناه و خوردخوراک خود را تامین کند و بیکاری ارادی ایجاد می‌شود. کارگر ترجیح می‌دهد شغلی را انتخاب کند که درآمد داشته باشد؛ حتی اگر غیررسمی، کاذب و بدون بیمه باشد. تامین هزینه‌های زندگی برای او در اولویت قرار دارد، هر چند آینده‌ای برای شغل خود تصور نمی‌کند.»

او یکی از اولین آسیب‌های این رویه را کاهش بیمه‌شونده در صندوق‌های بازنشستگی و در نتیجه ناترازی صندوق‌ها می‌داند: «همین روند باعث شد طرح‌هایی مثل افزایش سن بازنشستگی برای برطرف کردن ناترازی‌ها مطرح شود. سیاست‌گذار می‌گوید، مبنای تصمیم ما این است که امید به زندگی بالا رفته، پس ما هم سن بازنشستگی را افزایش می‌دهیم. اگر شاخص شما توسعه‌یافتگی در اروپاست، آیا حقوق و دستمزد هم مانند آنها تعیین می‌شود؟ در حوزه مدیریت بیمه‌های تکمیلی و درمانی، مستمری‌ها و سایر حمایت‌های اجتماعی مانند آنها بر خورد می‌کنیم؟»

گلپور می‌گوید که کارگر حرفه‌ای متناسب با مهارت‌ش دستمزد دریافت نمی‌کند، ولی یک کارگر ساده در کشور عراق حداقل به ریال ایران حدود ۳۵ میلیون تومان دریافتی دارد: «کارگر در این شرایط از خودش می‌پرسد، عاقلانه است که برای ماهیانه هفت میلیون تومان کار کند و تامین هم نشود؟ مثلاً یک آمراتوربند در کشورهای اطراف ممکن است ماهیانه ۲۰۰ میلیون تومان درآمد داشته باشد، در حالی که در تهران نمی‌تواند چنین درآمدی داشته باشد. ما نتوانستیم شرایط را برای تامین زندگی نیروی حرفه‌ای تامین کنیم. زمانی می‌گفتیم کارگر غیرایرانی با نصف قیمت و بدون بیمه، کار می‌کند و کارفرما هم بدون هیچ مسئولیتی می‌توانست آنها را جذب کند، اما الان باید پای دردل مردم عراق و ترکیه بنشینیم که می‌گویند، کارگر ایرانی وارد شده و بدون بیمه و حمایت اجتماعی کار می‌کند. کارفرما هم چون از شرایط ایران اطلاع دارد، رقم کمتری به‌عنوان دستمزد به کارگر ایرانی پرداخت می‌کند.»

او ادامه می‌دهد: «رهبری اشاره کردند که نمایندگان در سیاست‌گذاری‌ها باید سمت قشر ضعیف را بگیرند. سیاست‌گذاری که سودی به این جامعه نرساند، باید مورد نقد قرار بگیرد. رهبری سیاست‌های کلان تامین اجتماعی را فرودین‌ماه سال گذشته ابلاغ و تاکید کردند که قدرت خرید شاعران، بازنشستگان و بیکاران متناسب با مزد حفظ شود. علاوه بر آن اصل ۱۱۰ قانون اساسی را داریم که به این موضوع اشاره می‌کند. اگر چیزی در مجلس تصویب می‌شود که با این سیاست‌ها مغایرت دارد، مجلس باید دوفوریتی این موارد را حل کند. گلپور می‌گوید که با حفظ قدرت خرید، نیروی ما مهاجرت نمی‌کند: «طبق اصل ۴۱ قانون کار، حالا که قیمت‌ها بالاست و مزد هم باید افزایش پیدا کند، ولی مادرگیر ۲۵۰۰ کالری روزانه هر فرد هستیم. باید نظام چندلایه تامین اجتماعی را ایجاد کنیم که در اصل‌های ۴۳ و ۳ و ۲۹ قانون اساسی در نظر گرفته شده است؛ در واقع محرومیت‌زدایی بیمه‌ای، تکلیف دولت است.»

روزانه حساب کنند. پیدا کردن کار به‌صورت پروژه‌ای سخت‌تر است و باید آشنا داشته باشی که بتوانی دستمزد کار را پروژه‌ای دریافت کنی. حتی اگر با همین شیوه هم دستمزدت را حساب کنند، تفاوت زیادی با روزمزد ندارد.

خودت ویزای می‌گیری؟

هزینه‌ویزای من را کارفرمای فعلی پرداخت کرده است. کلاً در ترکیه بیشتر از سماهه نمی‌توانی کار کنی. باید باشی کار کنی که برایش کار می‌کنی، برایت درخواست ویزای یک‌ساله بدهی یا ویزای سه‌ماهه بگیری.

وضعیت اقامت در ترکیه چطور است؟

شرکتی که با آنها کار می‌کنم جای خواب و غذای خوبی می‌دهند و رفتار خوبی با ایرانی‌ها دارند. بیشتر کارگران ایرانی که به ترکیه می‌روند هم ترک‌زبان هستند و ممکن است از هر ۱۰۰ نفر، یک نفر را پیدا کنید که اهل اصفهان یا تهران باشد. از سوریه، هند و افغانستان هم در این کشور نیروی کار پیدا می‌شود.

دستمزد کار در ترکیه بهتر از ایران است؟

بیشترین دستمزدی که ممکن است در ترکیه بگیریم، بین ۴۰ تا ۴۵ میلیون تومان است. خودشان کارگر ساده به‌من می‌دهند. از شهر ما می‌اندوب-هم کارگران زیادی در ترکیه کار می‌کنند و بیشتر هم گچ‌کارند. در این شهر ممکن است یک‌ماه کار داشته باشی ولی دو ماه بیکار بمانی؛ کار نیست که! در تبریز، ارومیه و تهران هم اگر کار باشی، صرفه اقتصادی ندارد. مثلاً به‌صحتی روزانه ۵۰۰ هزار تومان برایت می‌ماند.

در کشور دیگری هم کار کرده‌ای؟

یک‌بار هم برای کار به ارمنستان رفتم، ولی پیمانکارهای ایرانی، آنجا را هم خراب کرده‌اند و ۴۰۰ میلیون تومان پول از آنها طلب دارم. سر قیمت توافق کرده بودیم، ولی کار که تمام شد، ندادند. پرسیدیم چرا؟ کارفرمای ارمنی گفت، ما با پیمانکار ایرانی توافق کرده بودیم که پول شما را بعد از پایان کل پروژه پرداخت کنیم، ولی آنها به ما قول دیگری داده بودند و دیگر برای کار به این کشور نرفتیم.

روایت سوم: در ترکیه بیشتر از ۳ ماهه نمی‌توان کار کرد

به غیر از خوزستان و کردستان، کارگران زیادی از آذربایجان غربی در عراق کار می‌کنند؛ مثل رضای ۴۳ ساله که گچ‌کار و اهل میاندوآب است و در بیشتر شهرهای ترکیه کار کرده است.

او از سال ۸۱ کارش را شروع کرده، ولی اولین بار بعد از زلزله بزرگ ترکیه بود که تصمیم گرفت برای کارگری به این کشور برود. فعلاً ویزای سه‌ماهه‌اش تمام شده و به ایران برگشته تا آن را تمدید کند و دوباره به مالانیا برگردد. کارش که تمام شود، منتظر می‌ماند تا پروژه دیگری از طرف کارفرمای ترکیه به او پیشنهاد شود؛ چون کارگری دیگر در شهر خودش و حتی شهرهای دورتر به‌صرفه نیست: «چند وقت پیش در بوئین‌زهره به ما کاری پیشنهاد دادند و گفتند به‌ارای هر متر گچ‌کاری، ۲۵ هزار تومان پرداخت می‌کنند. در شهر خودمان بابت همین کار، ۵۰ هزار تومان می‌دهند. روزانه ۲۰ تا ۳۰ متر می‌توان گچ‌کاری کرد که دستمزدش در مجموع روزی یک میلیون و ۲۰۰ هزار تومان می‌شود که از این پول باید دستمزد شاگرد را هم کم کنیم که کمتر از ۴۵۰ هزار تومان نیست. از باقی آن هم باید پول غذا بدهیم و ممکن است یک‌روز در هفته هم بابت نبودن مصالح و مشکلات دیگر تعطیل باشنیم که در نهایت شاید روزانه ۶۰۰ هزار تومان برای ما بماند. برای همین است که در عراق، ترکیه و ارمنستان کار می‌کنیم. من دو فرزند دارم، اگر اینجا کار خوب و به‌صرفه داشته باشد، چرا باید س‌ماه در غربت بمانم؟»

چطور در ترکیه کار پیدا می‌کنی؟ آشنا داری؟

در کانال‌ها لینک استخدام نیروی کار می‌گذارند، ولی باید آشنا داشته باشی که سرکار بروی و کارفرما برایت ویزا بگیرد، وگرنه خودت باید ویزای توریستی بگیری. بیشتر فرصت‌های کاری هم در شهرهای زلزله‌زده مثل آنکارا، مالانیا، هاتای و... است.

پیمانکار ترکیه‌ای دستمزد کارگران را چطور حساب می‌کند؟

بعضی از پیمانکاران ترکیه عادت دارند دستمزد کارگر را

فعالاً هم در کردستان عراق، شرایط برای کارگرانی که در ساختمان‌های در حال ساخت زندگی می‌کنند، مشکل است؛ چون مجوز کار نمی‌گیرند و با صورت امکان هیچ مطالبه‌ای نیست. هیچ کارفرمایی هم مکلف نیست که ایمنی ساختمان‌ها را تامین کند. از طرف دیگر ممکن است دستمزد کارگر پرداخت نشود که در این شرایط دیگر هیچ کاری نمی‌شود انجام داد و پیگیری قانونی آن هم بسیار سخت است. دستمزد کارگری در عراق بیشتر از ایران است؛ نوع رفتاری که در این کشور با کارگران انجام می‌شود، چندان تعریفی ندارد. برخلاف سال‌های گذشته، دیگر اختلاف دستمزد چندانی بین کردستان عراق و ایران نیست و دلیل اصلی، بیکاری است. ما در استان‌مان کارخانه نداریم. کارگران ساختمانی هم مجبور می‌شوند یا در عراق کار کنند یا دستفروشی و کولبری انجام دهند. الان دیگر کارفرمای عراقی در کربلا یا کردستان عراق می‌داند که استناد کار ایرانی به‌دلیل بیکاری در این شهرها مشغول به کار است و در ایران چقدر دستمزد می‌گیرد؛ به‌همین دلیل هم دستمزد او را طوری حساب می‌کند که معادل دستمزد ریالی باشد. مثلاً در عراق دستمزد کاشی‌کاری هر یک‌متر، سه تا چهار هزار دینار است که حدوداً ۱۳۰ هزار تومان می‌شود. در حالی که در کردستان و کرمانشاه هم همین رقم را پرداخت می‌کنند. شاید بتوانیم پرداخت نقد و به‌موقع دستمزد را یکی از مزیت‌های کار در این کشور بدانیم. رشته‌های غیرکارگری مثل مهندسی، دستمزد بهتری دارند.

فضای کار در این کشور چطور است؟

فضای کار این روزها کاملاً رقابتی است؛ چون بعد از جنگ سوریه و زلزله ترکیه بسیاری از استادکاران این کشورها به عراق آمدند و حالا فضای رقابتی شدیدی بین استادکاران سوری، ایرانی و ترکیه‌ای به وجود آمده. کارفرما هم از این شرایط سواستفاده می‌کند و دیگر دستمزد‌ها هم تفاوت چندانی با ایران ندارد. مگر اینکه به‌صورت اتفاقی کار خوبی پیدا شود.

هزینه زندگی در عراق چقدر است؟ خورد و خوراک با خود کارگران است؟

خیلی از کارگرانی که به این کشور می‌روند، خودشان هزینه خروج از مرز را می‌پردازند. همه هزینه‌ها هم با دلار و دینار است. مثلاً اگر روزانه ۲۵ هزار دینار - حدود یک میلیون تومان - در این کشور کار کنیم، باید نزدیک ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومان برای غذا و هزینه‌های دیگر خرج کنیم. کارگری که در تهران کار می‌کند هم روزانه ۶۰۰ تا ۷۰۰ هزار تومان دستمزد می‌گیرد.

از کانال‌های کاریابی ایران و عراق کار پیدا می‌کنید؟

من بدون واسطه کار پیدا می‌کنم. بسیاری از کانال‌های کاریابی رسمی نیستند و عرفی کار می‌کنند؛ مثلاً ممکن است برای معرفی یک کارگر، ۱۰ تا ۱۵ میلیون تومان کارمزد بگیرند. یکی از همین کانال‌ها چند سال پیش حدود ۱۰ گچ‌کار ایرانی را برای کار به عراق برد که کارفرما اقامت‌شان را تمدید نکرد، پاسپورت‌شان را گرفت و دستمزدشان را هم نداد.

با اتحادیه‌های کارگری عراق هم در ارتباطید؟

مدیریتی هم از طرف وزارت کار روی کارگران ایرانی نیست و حتی آمار درستی از آنها وجود ندارد. من با سندیکای کارگران شهر سلیمانیه و زاخو درباره این موضوع صحبت کردم. حتی قرار بود جلسه‌ای مشترک با کنسولگری ایران در کردستان عراق داشته باشیم. به استاندار استان کردستان گفتیم، به کارگرانی که برای کردستان عراق کار می‌کنند، کارتی اختصاص دهید تا با ویزای گردشگری نروند. در این صورت اگر مشکلی برای‌شان پیش آمد، امکان پیگیری وجود دارد. حتی در طرح ما بحث بیمه کردن کارگران هم مطرح شده بود. انتقال کارگرانی که در این کشور فوت می‌کنند، سخت است و هیچ خدمات و دیه‌ای برای خانواده‌ها در نظر گرفته نمی‌شود. به‌نظر من که ۲۰ سال به کردستان عراق رفت‌وآمد دارم و در این منطقه کار می‌کنم، کار کردن در این منطقه خیلی به‌صرفه نیست؛ چه از نظر روحی، چه مالی.

مناقصه عمومی تامین وسایل کمک توانبخشی (ویلچر) اداره کل بهزیستی مازندران. دستانه مناقصه‌گزار. نشانی دستگاه مناقصه‌گزار: ساری- خیابان امیرمازندرانی- خیابان رودکی (شهیند) - جنب میدان کارگر. موضوع مناقصه: ویلچر با مشخصات مندرج در سامانه ستاد. شرایط شرکت در مناقصه: شرکت دارای پروانه فعالیت تجهیزات پزشکی از مراجع معتبر. مبلغ برآورد اولیه: ۴۵/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲/۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال. مهلت دریافت اسناد مناقصه: ۱۴۰۲/۱۱/۰۴ تا ۱۴۰۲/۱۱/۰۸ ساعت ۱۰ صبح. مهلت تحویل پیشنهاد قیمت: ۱۴۰۲/۱۱/۰۹ تا ۱۴۰۲/۱۱/۲۱ ساعت ۱۰ صبح. آدرس اینترنتی دریافت اسناد مناقصه: سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir. دفتر حقوقی بهزیستی مازندران. شماره تلفن: ۰۱۱-۳۳۳۹۹۳۳۷. زمان ارزیابی و بازگشایی پاکات مناقصه: ساعت ۱۱ صبح مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۲۱.

آگهی مناقصه عمومی. شرکت برق منطقه‌ای آذربایجان در نظر دارد ارائه انجام خدمات تعمیر و نگهداری تاسیسات حرارتی و برودتی، الکتریکی و لوله‌کشی به شرکت برق منطقه‌ای را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به شماره فراخوان ۰۰۰۰۸۳۱۱۱۹۰۰۰۰۰۰۰۰ به آدرس الکترونیکی www.setadiran.ir برگزار نماید. مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۰۰۰/۰۰۰/۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به حروف (یک میلیارد و دویست و پنجاه میلیون ریال) به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی و یا واریز نقدی به حساب سیبا به شماره ۰۳۱۰۰۰۰۰۴۰۰۱۱۰۶۴۰۶۳۷۶۱۹۰ IR نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به نام شرکت برق منطقه‌ای آذربایجان بهای فروش اسناد: ۲۰۰/۰۰۰ ریال (دویست هزار ریال). جدول زمانی انجام مناقصه: شروع فروش اسناد: از ساعت ۸ صبح مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۸. مهلت دریافت اسناد: تا ساعت ۱۹ عصر مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۱۲. مهلت بازگذاری پیشنهادات در سامانه ستاد: از ساعت ۹ صبح مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۲۸. بازگشایی پاکات: ساعت ۱۰ صبح مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۲۸. جهت اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۰۲۱-۴۱۹۳۴ جهت اخذ اطلاعات بیشتر به سایت‌های زیر مراجعه و یا با شماره تلفن ۳۳۲۸ ۰۴۱-۳۱۰۷ تماس حاصل فرمایند. www.setadiran.ir www.azrec.co.ir www.lets.mporg.ir www.tavanir.org.ir روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای آذربایجان.